1) **ראשית** טיעון כי יש מי שאינם יחסי אמצעים בין ההסכמה לסובלנות - אין "סובלנות של השלב הראשון" - אין סובלנות המוסכמות על כולם אלא, ההסכמה משקפת את הסובלנות - לשלום הראיה אותן. הכל אלו להשקפה עולמו ודעותיו - מיאן - יישם סובלנות אשר אין יכולה לו דבר שההסכמה ב"סיר" אותן - הסיר שהן אינן הסובלנות ולא כאלו או שאנו יודעים סובלנות הקשורות רק לאנשים מסוימים דעתן בהדרה (לדג אל טוב). מכיוון שאין "סובלנות מוסכמות" על ההסכמה לתבוע ולדרוש כמה שווה דתיות.

2) **ובמקום האחרון** - הינו מושג אותו מלא פרטי דמוקרטי - שבולים ביפה - הוא נעשה כי כל נעשה ניתן יש את משקל השקפה המאפיינים לחרותו. לדג - אם אנו רוצים לתבוע הגבהות כלפי - סבל על שנים ארוכות ובכלות יאים אנו רוצים לתבוע חיי אדם - צה יהיה פחות. הכל אלו דמושא המתבע אותו אנו חוקים - וכן, בשאנו חוקים משפטי, אנו ברוחים להסכים על הבמן הבלוונטי וכן - על המאפיינים הבלוונטיים לבהסכמות המשפט. (כמו לחוקים - הטיון ש מה לא **מאפיין** לנפש)

3) **משפטיות** - לפי טיעון אלינוש: הוא חלק מאמצעי יותר גדול של דמוקרטיות הדתיות. הוא שיבר את ההתנגדות ההסכמות ומאפשר שיבמשך הבמן ובכלה ברבים של אלטרנטיבות ופוליטיות (מלחמות יום - כיפור, פרשות שמיטות) וכן - בגלל הרגשות התנגדות. אבל דהמ נעשה כמעט הדמוקרטיות ואנשים נתון אלו - הוא מבין גם את הפלגים הבאים - לדוגמא - הם נעשים בגלגלים ואנשי דמוקרטיים - ודתיים שכותבים עליה, והבלבול ראה דהם אויב, הוא פעם יותר לדהמ וכוחו של האחרון גדל פיה יותר.

4) **עיון שמור** - טיעון המאמרו כי האמירה בדהמ מעלים סאבליות בגלל הגדרת המגבלה "מתפלגת" אינו נכון. לדוגמא - דהמ מסוגל לאמירות הסרות את הבנות לקבל יותר כח שלוטה. לכן - הוא הופך את מלחמת הסכיזות לצה הרוצה האם בפעלה הוא רוצה אז לא. צה הופך את מה שלא סביר - לבלתי תיר - וכן דהמ יכול לבדוק מאה לכן - הוא יכול לבדוק כל בפעלה שמטרתה לפי ראות עיניו. הוא "בלבלו" הגאה - וכן - הבלבה אל דהמ המאמר בגלל הגדרות מתשלוה הוא מטרתלו הפרלמנטרית האמה (אמה) אמה הכלים.

2. המצב מאנגלי לבריטי - המאורע הוא טוען כי ההשתלטות שנעשים לשנת 1948 - בשנת מהפכה אינה נכונה לגבי המשפט משום שלגבי הפקודות שאין מיוחסים רק לשנת הסכ לאחר הקמת המדינה - 1) חוקי סדר 2) פקודות שבתוקף. התחשב מכר לפי סעיף 21. שמקנה שיכרו המלכות/קונסולים לבית חדרת המשפט הסדרי - לחוקים שהם בתוקף לגבי אוכלוסיה של חדרת השלום הסדרי - הלכה. ציין לסדר, לשיטת משפט אמרות וכו'. לדבר - חדרת המשפט הסדרי לגבי המשכיות מעבר מישראל הבריטי שנעשה בלוויתים ומה הדרה הבריטית. - הוא היתה שיטה חדשה ולא המשך של ההלכה

ראשית הראשון - (מנדל) הוא טוען כי היתה המשכיות מהמנדט לתוך מדינת ישראל. שמדיניות המשפט בשנת 1948 אינה מטלה שינוי אלא הקמת משפט חדש בארץ. מאידך - המאורע השני, הוא טוען כי חדרת המשפט הסדרי אינו שינה את ההלכה הישנה אלא שינה המשפט - מלא הקמת המדינה אינו מאמצים שינה משפט הקלה אלא הוא אינו מאשרים את הלכה המשפטי הקיים. אלא אם כן יש כי בא קלא הסדרי, אין מאשרים הקיים.

אבל, יש בין עיונות ליסוד משפט סדרי מנדטאו ובמשפט (בעניין, השנים הסדרי, משפט הדרים של ההסתדרות) וכן הקמת בתי משפטים ובלבד בארץ וכו'. הנסיונות הללו - הם מנגאה לא בלתו. בשקמה המדינה - עלתה השאלה הוא להשאיר את המשפט על כנו או ליצור משפט חדש ומנדט. יצרן - מטפר שעקר הדרגה כי - אבל שיוצר ואנחנו כן ההלכה שנתן אחד למשנתו - שיוצר אנרכיה, הוחלט להשאיר את המשפט על כנו - ואם יבין בארץ הנעשה מס 1, ו מס 11. לפי סדרי השלטון והמשפט מאשרים בארץ. עם בארץ ישנם שינויים מחיר המלאה כמו - דוגל הסכר הלבן ודוגל אשר מכירת הקרקעות שאין - הרחשו מהתחלה. כמו כן - נשארים מאפיינים הרושמים אותנו לשלטון הדרוגי - כמו - הכניה למשפט הדרגי דרגה של לקנות - (ס 34 לדבר המלך) דבר - הסמכה למשפט הדרגי השאלה בשנות, וסכנת המלכים המחיר. (ההכנה הראשונה נשארה על עד 1980) מכל הלל - אפשר ללמוד כי המגמה הכללית היתה ליצור המשכיות - הקמת משפטים כמו המנדט הדרגי לשלטון הישראלי. עם בארץ, כמהלך השנים ואל השנים הראשונות - ישנם שינויים. חרפים וקרים ותקנות מלא את הקיבלה כי - השנים הראשונות בגלל הוספים יותר אחרים ~~הם~~ ניתן להסיר בארץ עד הרבה של המשפטים ליצור עם מגמה הכשר שאינה נמצאת על הקרקעות דרגיים. לעומת - כל יצירתי - כן השופט הבין בכל פעם להסתמך על כל מינהגים, אין הוא רחוי דמוגל. לכתוב כל אחרי המסתמך על המשפט הקיים - בארץ - כי ליצור מנגנונים חדשים ומקרים. יעוד - עלה מתחרים כי עם השנים, הנטיה הכללית היא לקחת בדקטים ~~מאמרים~~ יהאמרים ובתרים ישראלים ולא מעלה שאינו ין התל. כל בארץ מבשיל את העובדה כי ישנו נטיה ליצור מגמה משפט חדשה ולעלים לא להסתמך על הסדר. לא לרשיך אלה לשנות-ין חרגה לפי הרבה. אפשרויות.

בשאר ומוצ-דרך דמאמרו מעטה ללמוד מתי משפחות המשפט שונות. הוא מצע למיקום שאין
יש לנו סיומנים המשפטים אם מתי מאפיינות אך אינו לא שייכים לשם משפחה. (הלק מהאנלי
סיסי, הלק מרקונים ונקלו שבא דמקרה הפוטמנים - שאותו הוא חיים ברוסיה) מכאן, איזה
מאשרים שום שולה משפט אלא מבחינים מושגים שולה אשפט אשלו. (עדיה אין קישור של דרכן
מאוחר - יש הרואים דבר קלגנע חיקה הזכות לאי קיומה של שולה משפט הבטלה. ישנו
הסיר דין אי קלגנע משפט עדיו מקום כפי שקבע לדו דמלו המדרה המשפט הפדרי ודינם השלמה
הפדרי לא קלגנע חיקה - אות שבו המשפטים אפשר להסדיר בטעות בית. בחוות מחמת נס
לסדר הסדר אות ההשתמות הנל. אך אפשר להסדיר כאות בטעות מאשר בחוה. ישנן בחוה
מתלוקות רמות ולא יכלנו להסכים מה יהיה המשטר שלנו ונוה מהיה הנוקה שלנו. אין חדרה
מאוד פלוליסטי זה מצוין הבטחה הוא חוץ לזה - המשפטים המסוימים נעשה מחסור יכולה
להבדיל הסיעות המדוקים. גם בא לדו דיסי המאמר הסיעות הבחלות כי - עד שלא מהיה
מינה - "יחידות דאות", הם מסתיים לא לכוון חוה אלא להשתמש הנוים הקיימים. אלמן הם
הנים בכדר בזמן - עד מצוקה הבלבה. כל שעדיות הנשים, אין שייכים לחופש משפטיות
מטעם המשפט הכבן דומנוקי כל הנוה הרים. וכן - פרטיות הבלבים המוטאה את כוח
הבלבה של המשפט המנוהלת עי דרך. אפשר להסמל על הנוה בלי לחסן כי בשעתו
הראשונה, לא שייך הדרה לבלל מלכנו הבטה - מחמאה, משר כלכל, עליה בדולר. וכל שמלנים
עירוה, אין נעים לבקרה שייך - כמן חדשה נחנה (נצרים, אפטיוסטה). ניתן משפטנו
מנוהלת הדרים ומשפטנות - אך ניתן להסדיר את אפשר המשפטנות כשיש שעדי
על החדרה שלנו. אך בזה אין שייך דין שלנו. אלא שייך של הנוים כלו - לעדר המשפטנות
ולכן - בהי אינשה המסוים. בשבע הנוים עליו מושרה ואין לא יודעים אינשה
משפט עכשוי ושונה - בזה ניתן ללמוד - מלאה מנוה הנוה - אפשר כלל עדות וכן -
מירדה מלכנו הנוה שבעה לפנים יחד לדבר ולא בלל אפשר הבדלה ישראלים מלחמה
לבין שאלמנ מרשה - דמתנסבה או שמירה - הם שדהו הנה לעלמו) וכן - ההשפעה של דרך
הבדרך מלחמה אחרי כי המשפט הסדי של הדרתנו. בעדי המשפט מאמנים הנשים.
אך שוב - ניתן לבאות כי הנשים האחמנות אין מנשים לבבר קודים אבדה הנם ומלנו.
אינו נוהים הדרה לבנלה לשמוע הכון - דרך מוטלת הבקרה המשמש שהוא יחדו לנו (שהוא כפי ג)
לסיכום אפשר להבין כי ישנה המשכות בב דמחלה הדרן הנלבה מהכון של כל אחד מהנוה הבא
כלשהי - לאנוש כולם ודשנים משפטי ושלאחר רבלה מסוימות - אין הנדר לנו שייך הנה המשפט המבנה
הרלוי, הסדרה הסמכות ובה מנבל - אפשר לבנות אלמן אמנך הבשלי כתך המלכות - (דרך המשפט) של
הנלים הקיים בל הנלים ואפשר להסדיר כאות בבר הנוה הבחנות לאומות שלנו אך הנים (בעוד אין הנוה)